

2. Poglavlje

Carinsko skladištenje

1. Odjeljak

Opšte

1. Pododjeljak

Tipovi skladišta

Član 185

(vrste carinskih skladišta)

(1) Carinska roba se može u okviru postupka carinskog skladištenja skladištiti u jednoj od sledećih vrsta carinskih skladišta:

1. javno skladište, u kojem je držalac skladišta odgovoran za obaveze iz člana 108 Carinskog zakona (tip A);
2. javno skladište, u kojem svaki depozitar carinske robe odgovara za obaveze iz člana 108 Carinskog zakona u skladu sa članom 109 Carinskog zakona (tip B);
3. privatno skladište, u kojem je držalac skladišta vlasnik robe (tip C);
4. privatno skladište, u kojem je držalac skladišta depozitar robe, a nije neophodno da je vlasnik robe, a u kojem se može primjeniti član 110 Carinskog zakona (tip D);
5. postupak carinskog skladištenja se može vršiti i u privatnom skladištu iz člana 106 Carinskog zakona, kada je držalac carinskog skladišta depozitar, ali nije neophodno da je vlasnik robe, na način, koji dozvoljava skladištenje robe imaoca odobrenja u prostorijama skladišta iz člana 105 stav 3 Carinskog zakona. Takav sistem je definisan kao carinsko skladište tipa E.

Kao primjeri iz člana 105 stav 3 Carinskog zakona smatraju se oni slučajevi, kada je poseban prostor potreban radi posebnih uslova za skladištenje pojedinačnih vrsta robe ili, ako je to potrebno radi zauzetosti odobrenih prostorija carinskog skladišta.

6. Bez obzira na stav 1 ovog člana carinska roba se može skladištiti takođe u javnom carinskom skladištu, čiji je držalac organ carinske službe (tip F).

(2) U istim prostorijama ili na istoj lokaciji nije moguće odobriti razne vrste skladišta iz ovog člana.

2. Pododjeljak

Prostorije carinskog skladišta

Član 186

(1) Carinsko skladište, osim carinskog skladišta tipa E, sastoji se od jedne ili više međusobno povezanih ograđenih površina ili prostorija, koje moraju biti vidljivo označene i odgovarajuće odvojene od ostalih prostorija i površina.

(2) Ako organ carinske službe sam vodi carinsko skladište, Uprava carina mora odrediti prostorije i površine, koje čine prostorije carinskog skladišta i to objaviti u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Član 187

(1) Organ carinske službe može da odobri da se carinska skladišta, osim carinskog skladišta tipa E, koriste takođe za privremeno čuvanje robe u skladu sa članom 61 carinskog zakona.

(2) Carinska roba, koja se privremeno čuva u carinskom skladištu, mora da se čuva izdvojeno od ostale robe u carinskom skladištu.

(3) Ako organ carinske službe odobri držaocu carinskog skladišta, da u carinskom skladištu privremeno čuva carinsku robu u skladu sa ovim članom, mora, kada je to potrebno radi sprovođenja carinskog nadzora, voditi evidenciju za ovu robu odvojeno od ostalih evidencija robe u carinskom skladištu.

3. Pododjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 188

Ako se u skladu sa važećim propisima, mjere ekonomske politike koriste prilikom:

- a) stavljanja robe u slobodan promet, onda se ove mjere ne koriste za robu, za koju je započet postupak carinskog skladištenja, dok je roba u tom postupku;
- b) unošenja robe na carinsko područje, onda se ove mjere koriste, kada je za carinsku robu započet postupak carinskog skladištenja;
- c) izvoza robe, onda se ove mjere koriste kod stvarnog izvoza domaće robe, koja je bila prije toga predmet postupka carinskog skladištenja, sa carinskog područja.

2. Odjeljak

Odobrenje za otvaranje carinskog skladišta tipa A, B, C, D ili E

Član 189

Zahtjev za izdavanje odobrenja za otvaranje carinskog skladišta podnosi podnosilac zahtjeva kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na predloženu lokaciju carinskog skladišta, na obrascu iz priloga 12 A uz ovu uredbu.

Član 190

(1) Organ carinske službe može da odobri otvaranje carinskog skladišta, ako podnosilac zahtjeva dokaže, da ispunjava propisane uslove i da postoji ekonomska potreba za carinsko skladištenje.

(2) Prilikom utvrđivanja, da li troškovi organa carinske službe, u vezi sa sprovođenjem nadzora nijesu nesrazmjerno visoki u upoređenju sa ekonomskim koristima odobravanja carinskog skladišta, organ carinske službe uzima u obzir, prije svega, tip carinskog skladišta i radnje, koje držalac želi da obavlja u carinskom skladištu.

(3) Carinsko skladište mora biti, bez obzira na druge djelatnosti, koje mogu da se obavljaju u skladištu, namijenjeno prije svega za skladištenje carinske robe. Druge djelatnosti, koje se u skladu sa ovom uredbom mogu odobriti u carinskom skladištu, ne smiju preovlađivati.

(4) U prostorijama carinskog skladišta nije dozvoljeno skladištenje robe na malo, osim u slučaju:

- prodaje robe u okviru međunarodnih sporazuma, na osnovu kojih su diplomatska i konzularna predstavništva i međunarodne organizacije oslobođene plaćanja carine.

Član 191

(1) Organ carinske službe izdaje na osnovu zahtjeva iz člana 190 ove uredbe, odobrenje, ako su ispunjeni propisani uslovi.

(2) Zajedno sa odobrenjem za carinsko skladištenje tipa D, organ carinske službe izdaje u skladu sa članom 154 ove uredbe odobrenje za stavljanje robe u slobodan promet na osnovu knjigovodstvenih upisa.

(3) Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaje organ carinske službe na obrascu čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 13 A uz ovu uredbu.

(4) Držalac carinskog skladišta će početi sa poslovanjem, kada dobije odobrenje i položi kod organa carinske službe odgovarajući instrument obezbjeđenja u skladu sa članom 193 ove uredbe. Položeni instrument obezbjeđenja se ne može koristiti za obezbjeđenje drugih carinskih dugova, osim carinskih dugova koji mogu nastati u postupku skladištenja robe u skladu sa članom 118 Carinskog zakona.

Član 192

(1) Odobrenje za otvaranje carinskog skladišta se izdaje na neodređeno vrijeme, ali to ne utiče na odluke o ukidanju, poništenju ili izmjeni odobrenja.

(2) U odobrenju organ carinske službe, određuje nadzorni organ carinske službe. Ako je s obzirom na okolnosti potrebno, u odobrenju će se odrediti, takođe da se roba, koja može štetno da utiče na drugu robu i roba, za čije skladištenje moraju biti ispunjeni posebni uslovi, može skladištiti samo u carinskim skladištima, koja su posebno opremljena za skladištenje takve robe.

(3) U slučaju privatnog carinskog skladišta organ carinske službe može u odobrenju odrediti vrste roba, koje se mogu skladištiti u tom skladištu.

(4) Ako podnosilac zahtjeva zatraži, da mu se omogući podnošenje robe radi početka postupka carinskog skladištenja kod drugog organa carinske službe, a ne kod nadzornog carinskog organa, a carinski nadzor time nije ugrožen, organ carinske službe može u odobrenju ovlastiti jednog ili više organa carinske službe kao organe za početak postupka carinskog skladištenja.

Član 193

(1) Držalac carinskog skladišta će podnijeti instrument obezbjeđenja prije nego što carinsko skladište počne sa radom.

(2) Vrijednost instrumenta obezbjeđenja mora biti najmanje jednaka visini carinskih dugova, koji su ili bi mogli nastati s obzirom na prosječnu mjesečnu visinu uvoznih dažbina za robu, koja je iz carinskog skladišta stavljena u slobodan promet. Visina obezbjeđenja se utvrđuje u skladu sa članom 585 st. 3 i 4 ove uredbe.

(3) Organ carinske službe može da oslobodi držaoca skladišta od podnošenja instrumenta obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana, ako je organ carinske službe, kao redovnu mjeru carinskog nadzora odredio zajedničko korišćenje klučica.

Član 194

Osim u slučajevima iz čl. 9 i 10 Carinskog zakona, organ carinske službe može poništiti izdato odobrenje:

1. ako držalac skladišta ne počne sa poslovanjem carinskog skladišta u roku od šest mjeseci posle izdavanja odobrenja, ili

2. ako iz poslovanja carinskog skladišta proizilazi, da njegovo postojanje nije više ekonomski opravdano. Smatra se, da postojanje carinskog skladišta nije više ekonomski opravdano, ako u njemu u toku dužeg vremenskog perioda preovlađuju druge djelatnosti.

3. Odjeljak

Početak postupka carinskog skladištenja robe

Član 195

(1) Carinska deklaracija za robu, koja je podnijeta u postupak carinskog skladištenja, se podnosi kod organa carinske službe, osim u slučaju iz člana 192 stav 4 ove uredbe, kada se deklaracija može podnijeti kod jednog od organa carinske službe početnog postupka, koji su određeni u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 192 stav 4 ove uredbe, organ carinske službe početnog postupka će obavijestiti nadzorni organ carinske službe o prijemu deklaracije. U tom slučaju važe propisi o carinskom skladištenju od dana prijema deklaracije za početak postupka carinskog skladištenja. Ova deklaracija se koristi takođe za što skoriji prevoz robe do prostorija carinskog skladišta i za unošenje robe u carinsko skladište, s tim da robu ne treba ponovo podnositi nadzornom organu carinske službe.

(3) Postupak iz stava 2 ovog člana nije moguće primjeniti za carinsko skladištenje robe u carinskom skladištu tipa B.

(4) Postupak iz stava 2 ovog člana može da se izostavi, ako unutrašnja organizacija organa carinske službe, prije svega elektronska razmjena podataka, omogućava odgovarajući carinski nadzor.

1. Pododjeljak

Uobičajeni postupak

Član 196

Deklaracija iz člana 195 ove uredbe se popunjava na način utvrđen propisima donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

2. Pododjeljak

Pojednostavljeni postupak

Član 197

Organ carinske službe može za početak postupka carinskog skladištenja odobriti pojednostavljenja iz člana 84 Carinskog zakona, ako su za to ispunjeni uslovi iz čl. 148-156 ove uredbe.

Član 198

(postupak kod prenosa robe sa privremenog čuvanja u postupak carinskog skladištenja)

Postupak iz čl. 196. i 197. ove uredbe se primenjuje takođe u slučaju prenosa privremeno čuvane robe sa privremenog čuvanja iz člana 187 stav 1 ove uredbe u postupak carinskog skladištenja.

4. Odjeljak

Vođenje carinskog skladišta

1. Pododjeljak

Član 199

(1) Evidencije robe u carinskom skladištu tipa A, C, D ili E mora u skladu sa članom 112 stav 1 Carinskog zakona i u skladu sa odlukom organa carinske službe vodi držalac carinskog skladišta.

(2) Držalac carinskog skladišta će na zahtjev nadležnom organu carinske službe, predati evidencije, radi provjeravanja ispravnosti vođenja evidencije i usaglašenost sadržaja evidencija sa stvarnim zalihama u carinskom skladištu.

(3) U slučaju unošenja robe u carinsko skladište tipa B, nadzorni organ carinske službe čuva deklaracije ili druge zvanične dokumente za početak postupka carinskog skladištenja, u namjeri da vrši nadzor nad okončanjem početih postupaka carinskog skladištenja. U tom slučaju nije potrebno voditi posebno knjigovodstvo.

(4) U slučaju carinskog skladišta tipa E, evidenciju o robi, koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja, vodi organ carinske službe u skladu sa ovom pododjeljkom.

Član 200

Osim u slučajevima iz člana 199 stav 3 ove uredbe, nadzorni organ carinske službe ne vodi evidencije, a zbog administrativnih potreba može voditi registar svih primljenih deklaracija.

Član 201

Ako depozitar vodi evidencije za svoje komercijalne i poreske potrebe i ove evidencije sadrže sve podatke, koji su s obzirom na vrstu carinskog skladišta i postupke za početak i okončanje postupka carinskog skladištenja, potrebni za nadzor, organ carinske službe može odobriti ove evidencije kao evidencije iz člana 112 Carinskog zakona.

Član 202

(1) Evidencije iz člana 112 Carinskog zakona moraju sadržati sve podatke, koji su potrebni za pravilno sprovođenje i nadzor nad postupkom carinskog skladištenja.

(2) Evidencije iz stava 1 ovog člana, moraju sadržati najmanje sledeće podatke:

a) podatke iz rubrika 1, 31, 37 i 38 jedinstvene carinske isprave, koja se popunjava za deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja;

b) vezu sa carinskom deklaracijom odnosno prijavom za novo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu robe, sa kojom, odnosno sa kojima se postupak carinskog skladištenja za odnosnu robu okončao;

c) datum i podatak o ostalim carinskim i svim ostalim dokumentima, koji se odnose na početak i okončanje postupka carinskog skladištenja robe;

d) podatke, koji omogućavaju, da se vrši nadzor nad kretanjem robe u carinskom skladištu, a naročito, gdje se roba nalazi i podatke o eventualnom premještanju robe iz jednog u drugo skladište, a da se postupak carinskog skladištenja nije okončao;

e) podatke o eventualnom zajedničkom skladištenju carinske robe i robe iz člana 113 stav 1 Carinskog zakona;

f) sve ostale podatke, koji su značajni za utvrđivanje vrste i kakvoće robe;

g) podatke o uobičajenim postupcima i postupanjima sa robom u carinskom skladištu;

h) podatke o privremenom iznošenju robe iz prostorija carinskog skladišta.

(3) Evidencije o robi, koja se nalazi u carinskom skladištu tipa D, moraju pored podataka iz stava 2 ovog člana sadržati takođe podatke iz rubrika 3, 5, 14, 19, 26, 32, 33, 34, 47, 49 i 54 jedinstvene carinske isprave, koji se popunjavaju u deklaraciji, sa kojom započinje postupak carinskog skladištenja.

(4) Držalac carinskog skladišta mora voditi evidencije, tako da u svakom trenutku pokazuju stvarne zalihe robe u postupku carinskog skladištenja. U vremenskim periodima, koje određuje organ carinske službe, držalac carinskog skladišta mora predati izvod iz evidencija.

(5) Ako je podnosilac deklaracije zatražio, da se prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti robe u carinskom skladištu primjeni član 118 stav 2 carinskog zakona, podatak o carinskoj vrijednosti robe mora biti naveden u evidenciji, prije sprovođenja odobrenog postupka ili postupanja.

(6) U slučaju, kada je odobrena primjena pojednostavljenih postupaka iz člana 84 Carinskog zakona, odredbe ovog člana, koje se odnose na deklaracije, se odgovarajuće primenjuju za odobrena pojednostavljenja.

Član 203

(1) Robu, za koju je započet postupak carinskog skladištenja u skladištu tipa A, C ili D treba upisati u evidencije u trenutku, kada je roba unešena u carinsko skladište. Pri tom treba voditi računa o podacima, koje prihvati, odnosno potvrdi, nadzorni organ carinske službe ili organ carinske službe za početak postupka u skladu sa članom 195 stav 2 ove uredbe.

(2) Ako je za robu započet postupak carinskog skladištenja u skladištu tipa E, robu treba upisati u evidencije u trenutku, kada roba stigne u skladišne prostorije imaoća odobrenja.

(3) Ako se carinsko skladište u skladu sa članom 187 ove uredbe koristi za privremeno čuvanje robe, robu treba upisati u evidencije:

1. u slučaju, da je odobreno deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa u skladu sa članom 154 ove uredbe za prenos robe iz privremenog čuvanja u postupak carinskog skladištenja - prije isteka roka iz člana 59 Carinskog zakona,

2. u svim ostalim slučajevima - u trenutku, kada je roba stavljena u postupak carinskog skladištenja na osnovu primljene deklaracije.

(4) Podatke u vezi sa okončanjem postupka carinskog skladištenja držalac carinskog skladišta mora upisati u evidencije:

1. u slučaju, da je odobren neki od pojednostavljenih postupaka iz člana 84 carinskog zakona - najkasnije u trenutku, kada je roba bila iznijeta iz carinskog skladišta,

2. u svim ostalim slučajevima - u trenutku puštanja robe podnosiocu deklaracije na osnovu deklaracije za carinski odobreno korišćenje ili upotrebu robe.

2. Pododjeljak

Uobičajeni postupci i postupanja

Član 204

(1) Organ carinske službe može na osnovu zahtjeva odobriti, da carinska roba bude predmet uobičajenih postupaka i postupanja, iz razloga da se roba sačuva, poboljša njen izgled ili tržišna vrijednost i da se pripremi za distribuciju i dalju prodaju.

(2) Postupci i postupanja, koja se mogu odobriti u skladu sa stavom 1 ovog člana su navedeni u prilogu 14 uz ovu uredbu.

Član 205

(1) Zahtjev iz člana 118 stav 2 Carinskog zakona treba predati istovremeno sa zahtjevom za odobravanje obavljanja uobičajenih postupaka i postupanja iz člana 204 ove uredbe.

(2) Podnosilac zahtjeva iz stava 1 ovog člana, može istovremeno zatražiti, da mu organ carinske službe izda uvjerenje o podacima, koji se u skladu sa članom 118 stav 2 Carinskog zakona uzimaju u obzir kod određivanja eventualnog carinskog duga.

Član 206

Držalac carinskog skladišta mora u pismenom zahtjevu za odobravanje postupaka i postupanja iz člana 204 ove uredbe, pored opštih podataka, tačno navesti podatke o:

1. deklaraciji i robi, na koju se odobrenje odnosi;
2. vrste postupaka i postupanja, koje bi trebalo odobriti;

3. carinsko skladište, u kojem bi trebalo da se roba skladišti odnosno bude predmet odobrenih postupaka i postupanja.

Član 207

(1) Odobrenje za obavljanje uobičajenih postupaka i postupanja izdaje nadzorni organ carinske službe za svaki slučaj posebno.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, nadzorni organ carinske službe može u opravdanim slučajevima izdati opšte odobrenje na određeno ili neodređeno vrijeme.

(3) Ako su u zahtjevu navedeni ovi podaci, potrebni za donošenje odluke, a organ carinske službe zahtjevu u cjelini udovolji, izdaje se odobrenje iz stava 2 ovog člana u obliku pismene zabilješke na zahtjevu.

3. Pododjeljak

Zajedničko skladištenje robe sa različitim carinskim statusom

Član 208

(čuvanje domaće robe)

(1) Organ carinske službe, koji je nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može na pismeni zahtjev držaocu carinskog skladišta odobriti, da se u prostorijama Carinskog skladišta čuva takođe druga domaća roba, a ne samo ona, iz člana 113 stav 1 tačka 1 carinskog zakona. Ova roba nije predmet postupka carinskog skladištenja.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana organ carinske službe može izdati jedino, ako:

1. je to ekonomski opravdano,
2. je moguće bilo kada utvrditi, koja roba je u carinskom postupku, a koja nije,
3. je obezbjeđeno ispunjavanje propisanih uslova i
4. ostaje obezbijeđen carinski nadzor.

(3) Po pravilu se roba iz stava 1 ovog člana, ne smije mješati sa robom, koja se skladišti u postupku carinskog skladištenja.

(4) Ako zbog prirode robe, koja se namjerava čuvati u skladu sa stavom 1 ovog člana, nije moguće obezbijediti utvrđivanje identičnosti ove robe, može da se odobri skladištenje ovakve robe u carinskom skladištu jedinom, ako je ova roba iste vrste kao carinska roba. Smatra se, da roba iste vrste, ako je svrstana u isti stav Carinske tarife, i ima jednak trgovački kvalitet i jednake tehničke karakteristike.

(5) Za robu, koja se čuva u carinskom skladištu u skladu sa ovim članom, mora držalac skladišta voditi posebnu evidenciju u skladu sa članom 202 ove uredbe.

4. Pododjeljak

Privremeno iznošenje robe iz carinskog skladišta

Član 209

(1) Organ carinske službe, nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može u skladu sa članom 116 Carinskog zakona, odobriti privremeno uklanjanje robe iz carinskog skladišta.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana po pravilu izdaje organ carinske službe za svaki slučaj posebno na osnovu pismenog zahtjeva držaoca skladišta odnosno korisnika robe.

(3) Ako je u odobrenju za carinsko skladište uopšteno odobreno privremeno iznošenje robe iz skladišta, držalac će obavijesti organ carinske službe o svakom iznosu robe, na način, koji je odredio organ carinske službe.

(4) Zahtjev iz stava 2 ovog člana sadrži sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke o zahtjevu, a prije svega rok, u kome bi trebala roba biti vraćena u carinsko skladište.

(5) Ako organ carinske službe u cjelosti udovolji zahtjevu, on izdaje odluku u obliku zvanične zabilješke na zahtjevu.

(6) U slučaju privremenog uklanjanja carinske robe iz carinskog skladišta, podnosilac zahtjeva mora predati organu carinske službe odgovarajući instrument obezbjeđenja za slučaj eventualnog nastanka obaveze plaćanja carinskog duga, osim, ako organ carinske službe već

raspoláže odgovarajućim instrumentom obezbjeđenja, sa kojim se može obezbijediti eventualno plaćanje carinskog duga.

(7) U slučaju, da je carinska roba, dok je privremeno uklonjena iz carinskog skladišta, predmet uobičajenih postupaka i postupanja, primeniće se čl. 204 do 206 ove uredbe.

5. Pododjeljak

Premještanje robe između carinskih skladišta bez okončanja postupka carinskog skladištenja

Član 210

(1) Organ carinske službe može, u skladu sa članom 117 stav 3 Carinskog zakona, odobriti premještanje robe iz jednog carinskog skladišta u drugo, a da se pri tom ne okonča postupak carinskog skladištenja, na osnovu pismenog zahtjeva držaoca skladišta iz kojeg se roba iznosi.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana mora sadržati sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke, a prije svega mora sadržati predviđeni rok, koji je potreban, da se roba unese u drugo carinsko skladište.

(3) Odgovornost za robu, za koju je organ carinske službe odobrio premještaj, prelazi na držaoca skladišta, u koje je roba upućena, u trenutku unošenja premještene robe u novo skladište i upisa u evidencije tog skladišta.

(4) Premještanje robe iz jednog carinskog skladišta u drugo bez okončanja postupka carinskog skladištenja nije moguće, kada se roba iznosi ili unosi u carinsko skladište tipa B.

(5) Ako je roba bila premještena, prije nego što je unešena u drugo carinsko skladište, predmet postupaka i postupanja iz člana 204 ove uredbe i, ako je bio podnešen zahtjev iz člana 118 stav 2 Carinskog zakona, zahtjev iz stava 1 ovog člana mora sadržati takođe podatke o prirodi, carinskoj vrijednosti i količini premještene robe, koja se uzima u obzir u slučaju, da za ovu robu nastane carinski dug.

(6) Postupak premještanja se sprovodi na način, određen u prilogu 15 uz ovu uredbu.

6. Pododjeljak

Član 211

(popisi robe)

(1) Organ carinske službe, nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može, ako smatra, da je to potrebno, radi provjeravanja ispravnosti poslovanja carinskog skladišta zatražiti, da držalac skladišta obavi popis sve robe, koja je u skladištu u postupku carinskog skladištenja ili popis pojedinačnih vrsta robe.

(2) Organ carinske službe može zatražiti, da se popis robe iz stava 1 ovog člana obavi u prisustvu carinskog radnika.

(3) Popis robe se može tražiti periodično ili povremeno.

5. Odjeljak

Okončanje postupka carinskog skladištenja

Član 212

(1) Ako je u skladu sa članom 208 stav 4 ove uredbe organ carinske službe odobrio zajedničko skladištenje istovrsne domaće i carinske robe, roba za koju se traži odobravanje carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe, može se smatrati za carinsku robu ili za domaću robu. O tome odlučuje imalac skladišta ili vlasnik robe.

(2) Ni u jednom slučaju se ne smije tražiti carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba robe u skladu sa stavom 1 ovog člana za veću količinu carinske robe nego što je bila stvarna količina takve robe, uskladištene u carinskom skladištu u vrijeme iznošenja robe, koja je prijavljena za određeno carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu.

(3) U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, koja je bila u postupku carinskog skladištenja, udio uništene ili izgubljene robe, se određuje, uzimajući u obzir dio ove robe u ukupnoj količini istovarene robe u postupku carinskog skladištenja u prostorijama carinskog skladišta u vrijeme, kada je nastupilo uništenje ili gubitak, osim ako imalac skladišta

podnese organu carinske službe dokaze o stvarnoj količini izgubljene ili uništene robe, koja je bila u postupku carinskog skladištenja.

6. Odjeljak

Posebne odredbe za robu iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona

Član 213

(1) Ako u ovom odjeljku nije drukčije određeno, odredbe od 1. do 5. odjeljka ovog poglavlja se primjenjuje takođe za robu iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona.

(2) Roba iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona se može skladištiti u istim skladišnim prostorijama kao druga carinska i domaća roba u skladu sa članom 208 stav 1 ove uredbe samo, ako je moguće u svakom trenutku utvrditi carinski status pojedinačnog proizvoda.

Član 214

(deklaracija za početak postupka)

Roba iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona se deklarira za početak postupka skladištenja putem deklaracije, popunjene na način utvrđen propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona. Deklaraciji moraju biti priloženi svi potrebni dokumenti za početak postupka carinskog skladištenja.

Član 215

(deklaracija za zaključak postupka)

(1) Postupak carinskog skladištenja se okončava sa prijemom deklaracije za izvoz robe.

(2) Roba, za koju je podnešena izvozna deklaracija, ostaje pod carinskim nadzorom sve dok roba stvarno ne napusti carinsko područje. U tom vremenu se roba može čuvati u prostorijama carinskog skladišta, a da nije u postupku carinskog skladištenja.

Član 216

(izvozna carinska deklaracija)

(1) Za robu iz člana 105 stav 1. tačka 2 Carinskog zakona izvozna deklaracija se popunjava na način utvrđen propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona i uz deklaraciju se prilažu svi propisani dokumenti.

(2) Organ carinske službe mora na poleđini dokumenta iz stava 1 ovog člana navesti dan, kada je roba bila stvarno iznešena sa carinskog područja.

Član 217

(rok za izvoz)

Roba iz člana 115 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona mora biti stvarno iznešena sa carinskog područja u roku od 3 mjeseca od dana, kada je bio za ovu robu započet postupak carinskog skladištenja.

7. Odjeljak

Upotreba carinskog skladišta iako za robu nije bio započet postupak carinskog skladištenja

Član 218

(prerada robe)

(1) Uprava carina može u skladu sa članom 113 Carinskog zakona na osnovu pismenog zahtjeva odobriti, da se u prostorijama carinskog skladišta vrši prerada carinske robe u skladu sa postupkom uvoza robe za proizvodnju za izvoz ili postupka prerade pod carinskim nadzorom, ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

1. podnosilac zahtjeva je dokazao ekonomsku opravdanost;

2. prerada robe je izdvojena u drugu prostoriju, tako da zbog prerade robe ne može doći do miješanja ove robe sa robom, koja je u postupku carinskog skladištenja.

3. da se ne radi o trajnoj djelatnosti, nego samo o privremenoj ili povremenoj djelatnosti, koja bi trebala omogućiti bolje ekonomsko iskorištavanje skladišnih prostorija.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana se izdaje u principu za svaki slučaj posebno, a mora da sadrži takođe podatke o skladištu, u kojem će se prerada izvršiti.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, Uprava carina može izdati opšte odobrenje, ako se odobrena prerada obavlja u carinskom skladištu tipa A, C ili D i, ako je bilo istovremeno izdato odobrenje za deklarisanje robe na osnovu knjigovodstvenih upisa.

(4) Podnosilac zahtjeva ne smije započeti preradu robe u carinskom skladištu u skladu sa ovim članom sve dok ne dobije odobrenje.